

Gezinsblad van Gerardus Antonius Cox

Gerardus Antonius Cox

Geslacht: Male

Geboortedatum:

Overleden:

Vader: Willem Pieter Marie Boniface Cox

Moeder: Sophia Maria Antonia Wennekendonk

Occupation: zanger / acteur

Notities: Gerardus Antonius (Gerard) Cox is een Nederlands zanger, cabaretier, scenarioschrijver, acteur en regisseur.

Gerard Cox is een geboren en getogen Rotterdammer die begon als onderwijzer. Als vertolker van luisterliedjes in de stijl van Jaap Fischer verwierf Cox rond 1960 enige bekendheid in Nederland en Vlaanderen. Hij maakte toen ook al zijn eerste grammofoonplaatopnamen, zoals Jacqueline. In 1962 werd hij afgewezen bij de toneelschool, maar speelde wel een kleine rol in het toneelstuk Blijde verwachting van het gezelschap Lily Bouwmeester. Later in de jaren 60 stond hij als cabaretier op de planken met voorstellingen als Van de prins geen kwaad (1963), Moeilijk doen (1964) en Welvraat (1966).

In 1966 sloot Cox zich aan bij Lurelei, waar hij met Eric Herfst, Jasperina de Jong, Rogier van Otterloo en Marjan Berk speelde. Op 28 oktober 1966 kreeg hij een proces-verbaal wegens "opzettelijke belediging de Koning of de Koningin aangedaan", in zijn liedje Arme ouwe. Ook in 1968 leverde Cox controversiële liedjes, waarvan God is niet dood voor de VPRO aanleiding bleek een uitzending van het programma Geef 'm de ruimte af te gelasten. Later dat jaar ging Cox samenwerken met Frans Halsema, in de NV SPOT. Samen met Adáele Bloemendaal gingen ze op tournee met het programma Met blijdschap geven wij kennis. Conny Stuart zou een jaar later de rol van Bloemendaal overnemen. Zijn eerste rol op televisie was in 1967 in de televisiefilm Luister naar dit leven als zanger.

Vanaf 1970 werkte Cox met onder anderen Gregor Frenkel Frank, Luc Lutz en Frits Lambrechts in het KRO radioprogramma Cursief. Cox' conference Polleke, over een gedroegerde Vlaamse wielrenner, behoort inmiddels tot de klassiekers. Hij zong het liedje Ajax is dood...! naar aanleiding van Feyenoords overwinning in de Europacup van 1970. Hij had later spijt van zijn lied. Hij noemde het een "jeugdzone", en: "Ik trapte daar veel mensen mee op het hart." Daarbij werd het voor hem de eerste tijd moeilijk om nog op te treden in Amsterdam. Een andere controversie ontstond toen hij de Amerikaanse president Richard Nixon een moordenaar noemde. Het weekblad Elsevier suggereerde op 23 oktober 1970 vervolging tegen Cox, omdat het een bevriend staatshoofd betrof.

De samenwerking met Frans Halsema werd in 1973 hervat met het programma Wat je zegt dat ben je zelf. De bekendste onderdelen uit dit programma waren de persifflages op toentertijd bekende radio- en televisieprogramma's als Geen ja, geen nee, Voor een briefkaart op de eerste rang en Raden maar. In datzelfde jaar scoorde Cox een hit met het nummer 't Is weer voorbij die mooie zomer, wat hem op veel kritiek kwam te staan uit het artistieke wereldje. Vooral Ivo de Wijs hekelde Cox' artistieke uitverkoop.

Als acteur werd Cox in 1977 bekend, toen hij hoofdrolspeler was in de film Het debuut van Nouchka van Brakel, met als tegenspeelster Marina de Graaf. In datzelfde jaar trouwde Cox met Joke Bruijs. In de jaren 80 en daarna speelde Cox in diverse films en theaterproducties. Hieronder waren rollen in Lieve jongens, De Vriendschap en de musical Fien. Tevens speelde hij in de klucht "'n Moordstuk", waarin hij de schrijver Tom Brinkman speelt.

In 1988 speelde hij in de comedyserie Drie recht, een averecht en van 1989 tot 1992 in Vreemde praktijken samen met Joke Bruijs, van wie hij toen al gescheiden was, een echtbaar. Van 1994 tot

Gezinsblad van Gerardus Antonius Cox

2009 is Cox vooral bekend als scenarioschrijver en acteur in de 226 afleveringen tellende televisieserie Toen was geluk heel gewoon, waarin hij samen met Sjoerd Pleijsier en weer met Joke Bruijs een echtpaar speelde, echter een ander echtpaar dan in de voorgaande series. In de serie 't Schaep met de 5 pooten (2006) speelt hij een gastrol als Meneer Wegenwijs.

In 2008 speelt hij de rol van kroegeigenaar in de bioscoopfilm "Sinterklaas en het Geheim van het Grote Boek" van regisseur Martijn van Nellestijn.

Daarnaast is hij bekend van reclamefilmpjes voor zoutjesfabrikant Duyvis.

Cox is tevens columnist in De Oud-Rotterdammer en de Feyenoord Krant. In de laatste noemt hij zichzelf een 'grijze muis op de tribune', en hekelt hij de 'vermokuming' van media als de Volkskrant en de omroepen in Hilversum.

Ook is Cox de vaste regisseur van Het Echt Rotterdams Theater, de theatergroep van zijn Toen was geluk heel gewoon-collega Paul van Soest. Het Echt Rotterdams Theater brengt onder regie van Gerard Cox komedies met een Rotterdamse inslag. Op de digitale televisiezender Best 24 was januari 2012 Gerard Cox themamaand. Ook speelde hij in 2012 een gastrol in de Nederlandse versie van The Golden Girls.

Cox won in 2015 de Radio 5 Nostalgia Oeuvreprijs.

Familie 1 :

Echtg./Partner:	Johanna Maria Bruijs	
Relationship:		
Divorce:	<i>abt 1987</i>	<i>Rotterdam</i>
Civil:	<i>abt 1977</i>	<i>Rotterdam</i>